



RESILIENCE

e-ISSN: 2602-4667

Eskişehir Teknik Üniversitesi

Resilience

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/resilience>

Geçici Barınma Konusunda Hazırlanan Lisansüstü Tezlerinin Bibliyometrik Analizi

Bibliometric Analysis of Postgraduate Theses on Temporary Shelter

Şeyma ÖZLEMİŞ¹ , Tamer EREN² 

ORCID 0000-0003-1887-6003

ORCID 0000-0001-5282-3138

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, Makine Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü²Kırıkkale Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü

Öne Çıkanlar / Highlights

- | | |
|--|--|
| ▪ Bibliyometrik analiz | ▪ Bibliometric analysis |
| ▪ Kriz yönetimi konulu lisansüstü tezler | ▪ Postgraduate theses on disaster management |
| ▪ Lisansüstü tezlerin değerlendirilmesi | ▪ Evaluation of postgraduate theses |



Makale Bilgisi / Article Info

Gönderim / Received:

13/07/2024

Kabul / Accepted:

07/07/2025

Anahtar Kelimeler

Geçici Barınma

Alanları

Bibliyometrik Analiz

Lisansüstü Tezler

Keywords

Temporary Shelter

Areas

Bibliometric Analysis

Postgraduate Theses

Özet

Geçici barınma alanları, afetler ve kriz durumlarında bireylerin güvenliğini sağlamak, temel yaşam ihtiyaçlarını karşılamak ve toplumsal iyileşmeyi desteklemek açısından hayati öneme sahiptir. Bu çalışmanın temel amacı, geçici barınma konusuyla ilgili Türkiye’de hazırlanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik özelliklerini çeşitli parametreler çerçevesinde analiz etmektir. Bu kapsamda, nitel bir yöntem olan bibliyometrik analiz kullanılmış ve veriler Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ) veri tabanından elde edilmiştir. “Geçici barınma” anahtar kelimesiyle yapılan tarama sonucunda, 2000–2024 yılları arasında yayımlanmış toplam 82 tez çalışmasına ulaşılmıştır. Bu tezlerin 67’si yüksek lisans, 13’ü doktora ve 2’si tıpta uzmanlık tezidir. Tezler; yayımlandıkları yıllar, üniversiteler, üniversitelerin statüleri, ana bilim dalları, danışman unvanları, konu başlıkları ve kullanılan anahtar kelimeler açısından değerlendirilmiştir. Bulgulara göre, son yıllarda geçici barınma konusuna yönelik akademik ilginin arttığı, en fazla tezin 2019 yılında yayımlandığı ve çalışmaların büyük çoğunluğunun devlet üniversitelerinde hazırlandığı görülmüştür. En yoğun çalışmanın mimarlık ve geomatik mühendisliği alanlarında yürütüldüğü belirlenmiştir. Çalışma, Türkçe literatürde bu alanda yapılmış ilk bibliyometrik analiz olma özelliğiyle özgün bir katkı sunmaktadır.

Abstract

Temporary shelter areas play a vital role in ensuring the safety of individuals, meeting basic needs, and supporting social recovery during disasters and crises. This study aims to examine the bibliometric characteristics of postgraduate theses in Turkey that focus on the subject of temporary shelter. For this purpose, a qualitative bibliometric analysis was conducted based on data retrieved from the National Thesis Center of the Council of Higher Education (YÖKTEZ). Through a keyword search using “temporary shelter,” a total of 82 theses published between 2000 and 2024 were identified. Among them, 67 are master’s theses, 13 are doctoral dissertations, and 2 are medical specialty theses. The theses were analyzed

according to publication year, university, university type, department, supervisor title, keywords, and subject categories. Findings indicate an increasing academic interest in the topic, with the highest number of theses produced in 2019, mostly at public universities. The most common disciplines were architecture and geomatics engineering. The study contributes to the literature by offering the first bibliometric analysis on temporary shelter within Turkish-language postgraduate research.

1. GİRİŞ / INTRODUCTION

Toplumun tamamını veya belli bir bölümünü fiziksel, ekonomik ve sosyal kayıplara uğratan; hayatın olağan akışını ve toplumun her türlü faaliyetini kesintiye uğratan veya durduran; etkilenen toplumun üstesinden gelme kabiliyetlerinin yetersiz kaldığı doğa, insan ya da teknoloji kaynaklı olaylara “afet” denir (AFAD, 2014).

Literatürde afetlerin sınıflandırılmasına dair tek ve ortak bir tanım bulunmamakla birlikte, genel olarak afetler doğal ve insan kaynaklı olmak üzere iki ana grupta ele alınmaktadır (Kadioğlu, 2011; Gökçe ve Tetik, 2012). Doğal afetler, tarih boyunca birçok toplumda önemli can ve mal kayıplarına yol açmış; toplumsal yapılar üzerinde kalıcı değişimlere neden olmuştur. Türkiye’de sıklıkla karşılaşılan doğal afet türleri arasında deprem, sel, orman yangınları ve çığ yer almaktadır (Kundak ve Kadioğlu, 2011). Ülkenin büyük bir bölgesi bu tür afetlere karşı risk altındadır. Doğal olmayan, yani insan kaynaklı afetler ise doğrudan insan etkisiyle ortaya çıkan ve doğayla ilişkilendirilmeyen olaylar olarak tanımlanabilir (Memiş ve Babaoğlu, 2020). Yangınlar, kimyasal kazalar, hava kirliliği, gıda zehirlenmesi, terör eylemleri ve iç savaş bu gruba örnek olarak verilebilir (Altun, 2018; Yılmaz, 2003). İnsan kaynaklı afetler de en az doğal afetler kadar ciddi kayıplara yol açabilmektedir (Kadioğlu, 2011).

AFAD’ın Açıklamalı Afet Yönetimi Terimleri Sözlüğü’nde geçici barınma, afet veya diğer acil durumlar nedeniyle evlerini kaybeden veya kullanmaları tehlikeli olan kişilerin, tahliye edilen ya da evlerinden ayrılmak zorunda kalanların bulundukları konumlarda veya başka konumlarda geçici olarak barınmalarını sağlaması olarak tanımlanmıştır.

Türkiye gibi afet riski yüksek ve aynı zamanda göç hareketlerine sıklıkla maruz kalan ülkelerde geçici barınma alanları, yalnızca fiziksel koruma sağlamanın ötesinde; sosyal iyileşme, temel hizmetlere erişim ve psikolojik toparlanma açısından da kritik öneme sahiptir. Özellikle afet sonrası ilk 72 saatte sağlanan barınma hizmetleri, kriz yönetiminin başarısını doğrudan etkileyen temel unsurlar arasında yer almaktadır (Sphere Project, 2018; UNHCR, 2022). Bu nedenle geçici barınma konusu, afet ve kriz yönetimi literatürünün temel bileşenlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Ancak mevcut literatürde bu konunun lisansüstü düzeyde ne ölçüde çalışıldığına dair sistematik ve ölçülebilir bir değerlendirmeye rastlanmamaktadır.

Bibliyometri terimi, “biblio” ve “metrics” sözcüklerinin birleşiminden oluşur. Yunanca kökenli bu kavram, kitap anlamındaki “biblion” ve ölçüm anlamındaki “metrikos” kelimelerine dayanmaktadır (Sengupta, 1992). Bibliyometri, belirli bir alanda, zaman aralığında ya da bölgedeki kişi ve kurumların üretmiş olduğu yayınların ve bu yayınlar arasındaki ilişkilerin niceliksel olarak analizini yapan bir yöntemdir (ULAKBİM, 2022). Başka bir ifadeyle, bibliyometrik analiz; kitaplar ve diğer iletişim kaynakları üzerinde matematiksel ve istatistiksel yöntemlerin uygulanmasıyla bilimsel üretimin haritasını çıkarmayı amaçlar (Pritchard, 1969).

Bu çalışma, Türkiye’de geçici barınma konusunu ele alan lisansüstü tezlerin dağılımını, tematik yoğunluklarını ve akademik eğilimlerini bibliyometrik yöntemle incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın temel araştırma sorusu, “Geçici barınma konusu Türkiye’deki akademik çalışmalarda nasıl ele alınmakta, hangi alanlarda ve dönemlerde yoğunlaşmaktadır?” şeklinde belirlenmiştir. Türkçe literatürde bu konuda yapılmış sistematik bir bibliyometrik analiz bulunmadığı için, çalışma bu boşluğu

doldurarak hem literatüre katkı sağlamayı hem de gelecekteki araştırmalara yön göstermeyi hedeflemektedir (Yılmaz, 2021). Bu kapsamda, 2000–2024 yılları arasında “geçici barınma” ifadesini içeren toplam 82 lisansüstü tez incelenmiştir. Bu tezlerin 67’si yüksek lisans, 2’si tıpta uzmanlık, 13’ü ise doktora tezidir. Tezler; türleri, yayımlandıkları yıllar, üniversiteler, üniversitelerin statüleri, anabilim dalları, danışman unvanları, konu başlıkları ve kullanılan anahtar kelimeler gibi kategorilere göre analiz edilerek değerlendirilmiştir.

Çalışmanın devamı şu şekilde yapılandırılmıştır: İkinci bölümde bibliyometrik analiz yöntemi ve literatürdeki örnek çalışmalar ele alınmıştır. Üçüncü bölümde araştırmanın yöntemi açıklanmıştır. Dördüncü bölümde uygulamanın adımları, beşinci bölümde bulgular, altıncı bölümde ise genel değerlendirme ve sonuçlar sunulmuştur.

2.KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde, afet sonrası geçici barınma kavramı ile bibliyometrik analiz yöntemi ele alınmakta ve çalışmanın kuramsal arka planı oluşturulmaktadır. Geçici barınma, yalnızca fiziksel bir yerleşim ihtiyacına yanıt veren bir müdahale biçimi değil; aynı zamanda güvenlik, mahremiyet, temel hizmetlere erişim, psikososyal iyileşme gibi çok boyutlu insani ihtiyaçların karşılandığı bir süreçtir. Sphere Projesi’ne (2018) göre geçici barınma, bireylerin afetten sonra asgari yaşam koşullarını sağlayacak güvenli bir ortamda geçici olarak yaşamalarını sağlayan sistemler bütünüdür. UNHCR (2022) ise bu kavramı, afetzedelerin veya yerinden edilmiş kişilerin temel ihtiyaçlarını karşılayacak geçici yerleşim çözümleri olarak tanımlamaktadır. Bu yaklaşımlar, geçici barınmanın yalnızca mekânsal bir çözüm değil; aynı zamanda insan onuru, sosyal istikrar ve afet sonrası yeniden yapılanma sürecinin temel bir bileşeni olduğunu göstermektedir.

Geçici barınma, özellikle kriz dönemlerinde hem bireysel hem toplumsal düzeyde yeniden toparlanma sürecine katkı sağlar. Bu nedenle afet sonrası barınma politikaları, mekânsal planlamadan sağlık hizmetlerine, sosyal hizmetlerden lojistik destek sistemlerine kadar birçok disiplini ilgilendirmektedir (Koç ve Sezer, 2023). Bu çok yönlü yapı, geçici barınma konusunun disiplinler arası bir çalışma alanı olduğunu ortaya koymaktadır.

Güvenilir, doğru ve yeterli bilgi elde etmek, verilerin daha detaylı bir şekilde analiz edilmesini ve sınıflandırılmasını kolaylaştırır. Bu nedenle, ilgili konulardaki literatür çalışmalarının mevcut durumunu, eğilimini ve gelişimini belirlemek için bibliyometrik çalışmalardan faydalanılmaktadır (Üstdiken ve Pasadeos, 1993). Alan Pritchard tarafından bibliyometri kavramı, yazılı iletişimin analiz edilmesi ve bu iletişimin süreçlerinin ilgili bilim dalının gelişimine ve gerçekliğine dair rehberlik etmesi amacıyla matematiksel ve istatistiksel yöntemlerin kullanılması olarak ilk kez tanımlanmıştır (Pritchard, 1969: 348).

Dünyada 1900’lü yılların başında ilk bibliyometrik analiz çalışmaları yapılmaya başlanmıştır. Türkiye’de bibliyometrik analiz ile ilgili çalışmalara 1970’li yıllarda başlanmış, 2000’li yıllarda bu çalışmaların sayısı belirgin şekilde artmıştır. Türkiye’deki ilk bibliyometrik analiz çalışması, 1998 yılında Hacettepe Üniversitesi İstatistik Anabilim Dalı’nda Ayşen Satır tarafından “Bibliyometrik Çözümleme” başlığı altında gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada, bibliyometri terimi tanımlanmış; tarihçesi verilmiş ve atıf analizi, bibliyometrik analizlerin dağılımları, atıf sayılarının istatistiksel analizi gibi konular değerlendirilmiştir.

Türkiye’deki ilk bibliyometrik analiz doktora tezi ise 2008 yılında Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Anabilim Dalı’nda Umut Al tarafından “Türkiye’nin Bilimsel Yayın Politikası: Atıf Dizinlerine Dayalı Bibliyometrik Bir Yaklaşım” başlığıyla hazırlanmıştır. Bu çalışmada, ulusal yayınların bibliyometrik özellikleri analiz edilmiş ve yayınların h-indeksi, etki faktörü, göreceli atıf etkisi gibi metriklerle değerlendirme yapılmıştır (Türkoğlu vd., 2021).

Geçici barınma konusu ile ilgili tezler üzerine bibliyometrik analiz çalışmasına Türkçe literatürde rastlanılmamıştır. Bu bağlamda, geçici barınma üzerine bibliyometrik analiz çalışması ile alan literatürüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

3. ÇALIŞMANIN YÖNTEMİ VE VERİ

Bu çalışmada, 2000-2024 yılları arasında “geçici barınma” terimini içeren lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizi gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın amacı, bu alanda yapılmış akademik çalışmaların genel eğilimlerini ortaya koymak ve gelecekte yapılacak çalışmalara yol gösterici olmak, ayrıca afet yönetimi ve geçici barınma konularına bilimsel katkı sağlamaktır.

Veri toplama süreci, Türkiye Ulusal Tez Merkezi'nin veri tabanı olan YÖKTEZ üzerinden yürütülmüştür. Analiz için belirlenen tarama terimi “geçici barınma” olup, arama alanı “özet” olarak seçilmiştir. Bu sayede sadece tezlerin özetlerinde bu kavramı içeren çalışmalar veri setine dahil edilmiştir. Veri toplama işlemi 01.04.2024 tarihinde tamamlanmıştır.

Araştırma kapsamına giren tezler; türlerine (yüksek lisans/doktora), yayınlanma yıllarına, tezlerin hazırlandığı üniversitelere ve bu üniversitelerin statülerine (devlet/vakıf), ana bilim dallarına, danışmanların unvanlarına, kullanılan anahtar kelimelere ve tez konularına göre sınıflandırılmış ve incelenmiştir. Bu parametreler ışığında bibliyometrik analizler yapılmış; tezlerin dağılımı, gelişim trendleri ve odaklandıkları alanlar ortaya konmuştur.

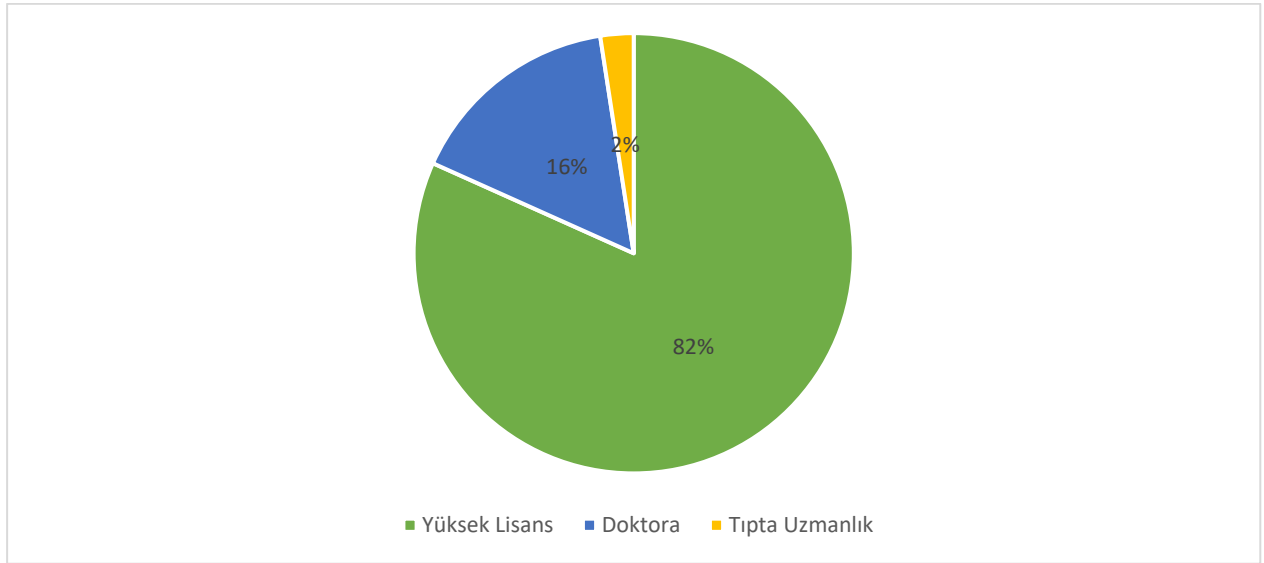
Çalışma kapsamında, Türkiye genelinde 2000-2024 yılları arasında özetlerinde “geçici barınma” ifadesi geçen toplam 82 lisansüstü teze ulaşılmıştır. Elde edilen verilerin sistematik analizi için araştırma süreci Şekil 1.'de özetlenmiştir:



Şekil 1. Araştırma Yönteminin Akış Şeması
Figure 1. Flow Chart of the Research Method

4. BULGULAR

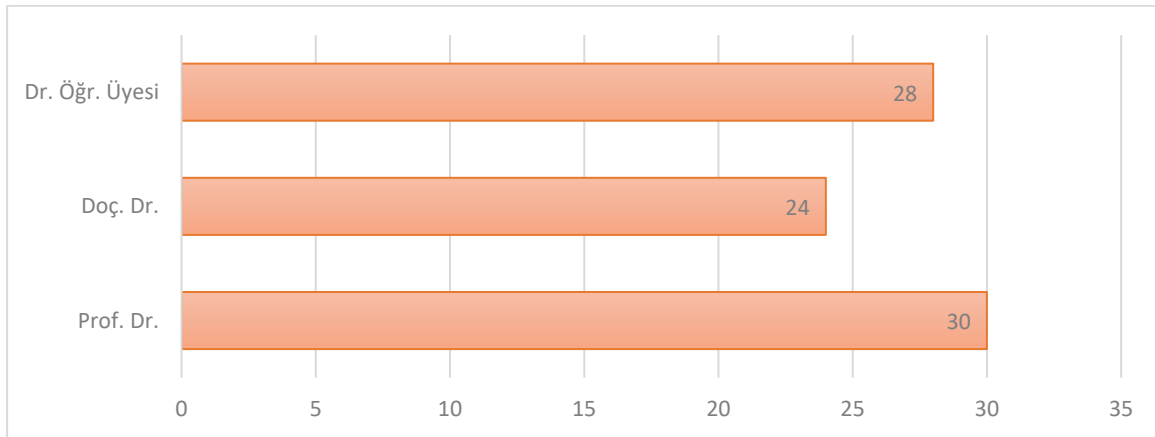
Bu bölümde, incelenen lisansüstü tezlerin bibliyometrik analiz yöntemiyle yapılan yorumlamaları tablolar, görseller ve grafikler aracılığıyla sunulmaktadır. Araştırma kapsamında, YÖKTEZ veri tabanında bulunan özetlerinde "geçici barınma" terimini içeren toplam 82 lisansüstü tez analiz edilmiştir. Bu tezlerin 67'si yüksek lisans, 13'ü doktora ve 2'si tıpta uzmanlık tezidir. Tezlerin oransal dağılımı Şekil 2'de gösterilmiştir.



Şekil 2. Lisansüstü Tezlerinin Dağılımı

Figure 2. Distribution of Graduate Theses

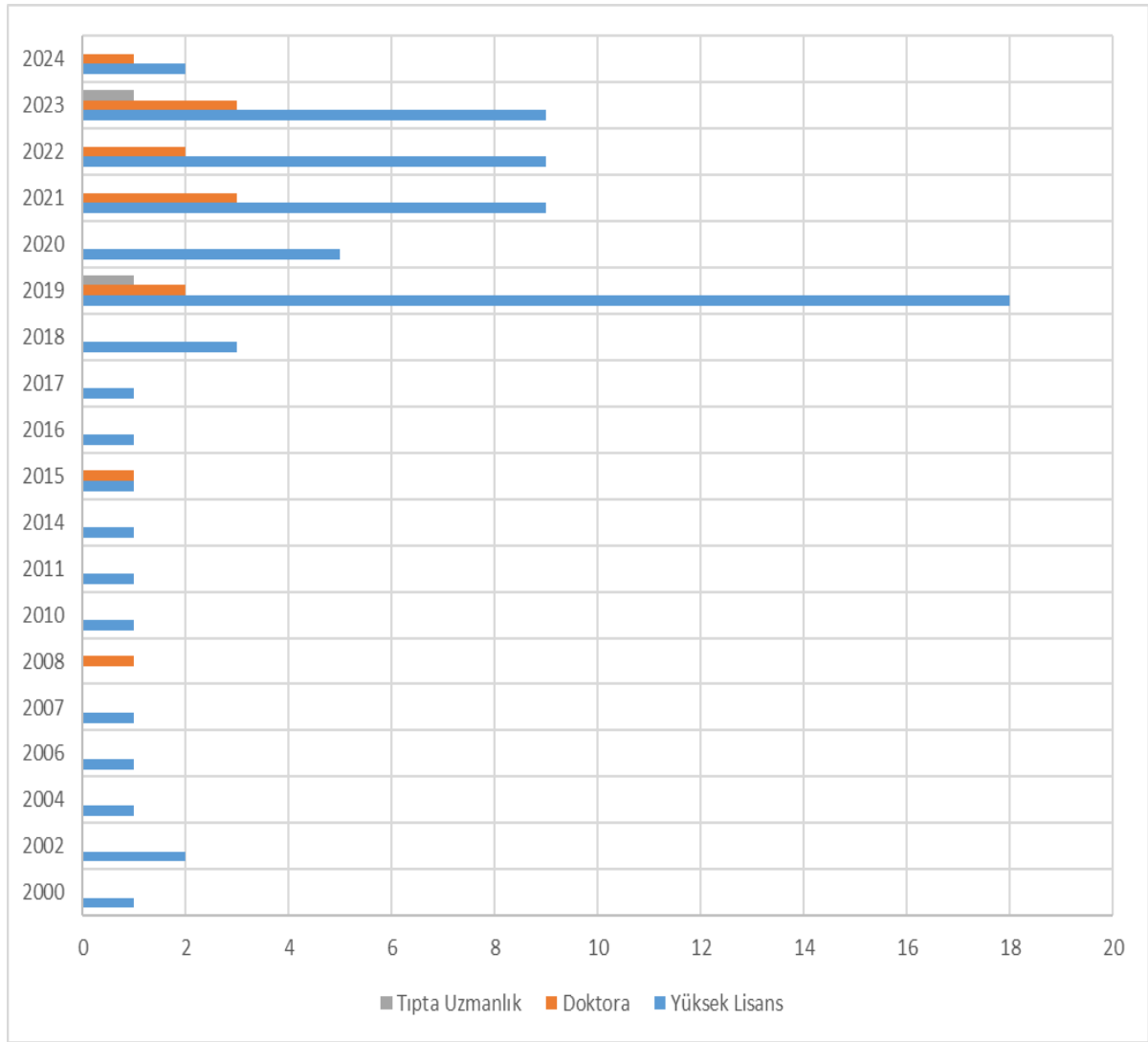
Geçici barınma alanında yapılan lisansüstü tez çalışmalarını, yöneten öğretim üyelerin unvanlarına göre dağılım Şekil 3'te gösterilmiştir. Grafiğe göre toplam 82 tezdən 30 tanesi profesör doktor unvanındaki kişiler tarafından yönetilmiştir ve bu durum oransal olarak %36,58'e karşılık gelmektedir. 24 tanesi doçent doktor unvanındaki kişiler tarafından yönetilmiştir ve 28 tanesi de doktor öğretim üyesi unvanındaki kişiler tarafından yönetilmiştir.



Şekil 3. Lisansüstü Tezleri Yöneten Öğretim Üyelerinin Unvanlarına Göre Dağılımı

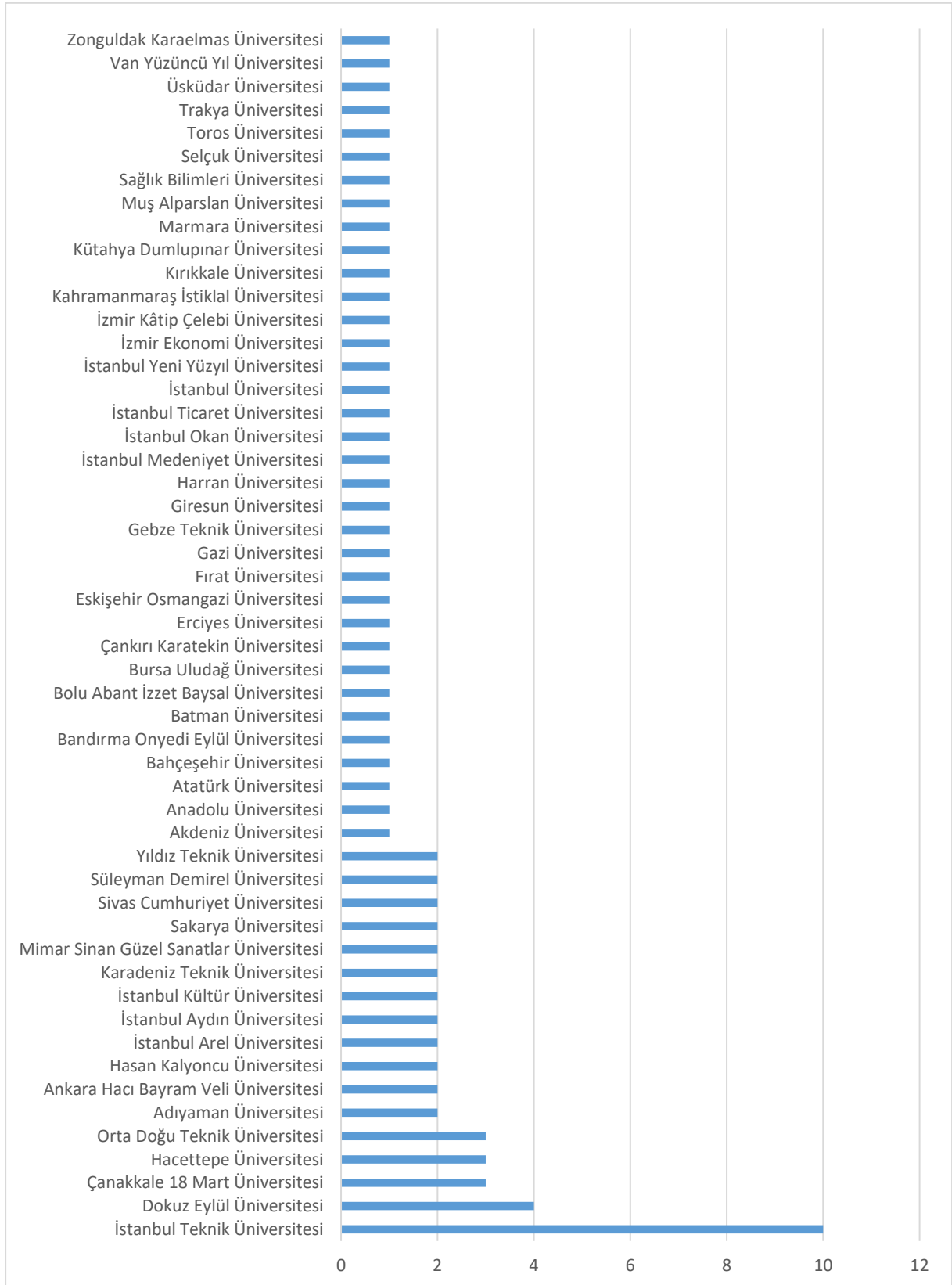
Figure 3. Distribution of Faculty Members Directing Graduate Theses According to Their Titles

Lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımı grafiği Şekil 4'te gösterilmiştir. Grafiğe göre ilk tez 2000 yılında yayımlanmıştır. 2019 yılında en fazla tezin yayımlandığı görülmektedir. Tezlerin yıllara göre dağılımı incelendiğinde, 2011 yılı sonrası belirgin bir artış gözlemlenmektedir. Bu artış, büyük ölçüde Suriye kaynaklı zorunlu göç hareketlerinin ve mülteci krizinin geçici barınma konusunu akademik ilgiye daha açık hâle getirmesiyle açıklanabilir (UNHCR, 2022).



Şekil 4. Lisansüstü Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı
Figure 4. Distribution of Graduate Theses by Years

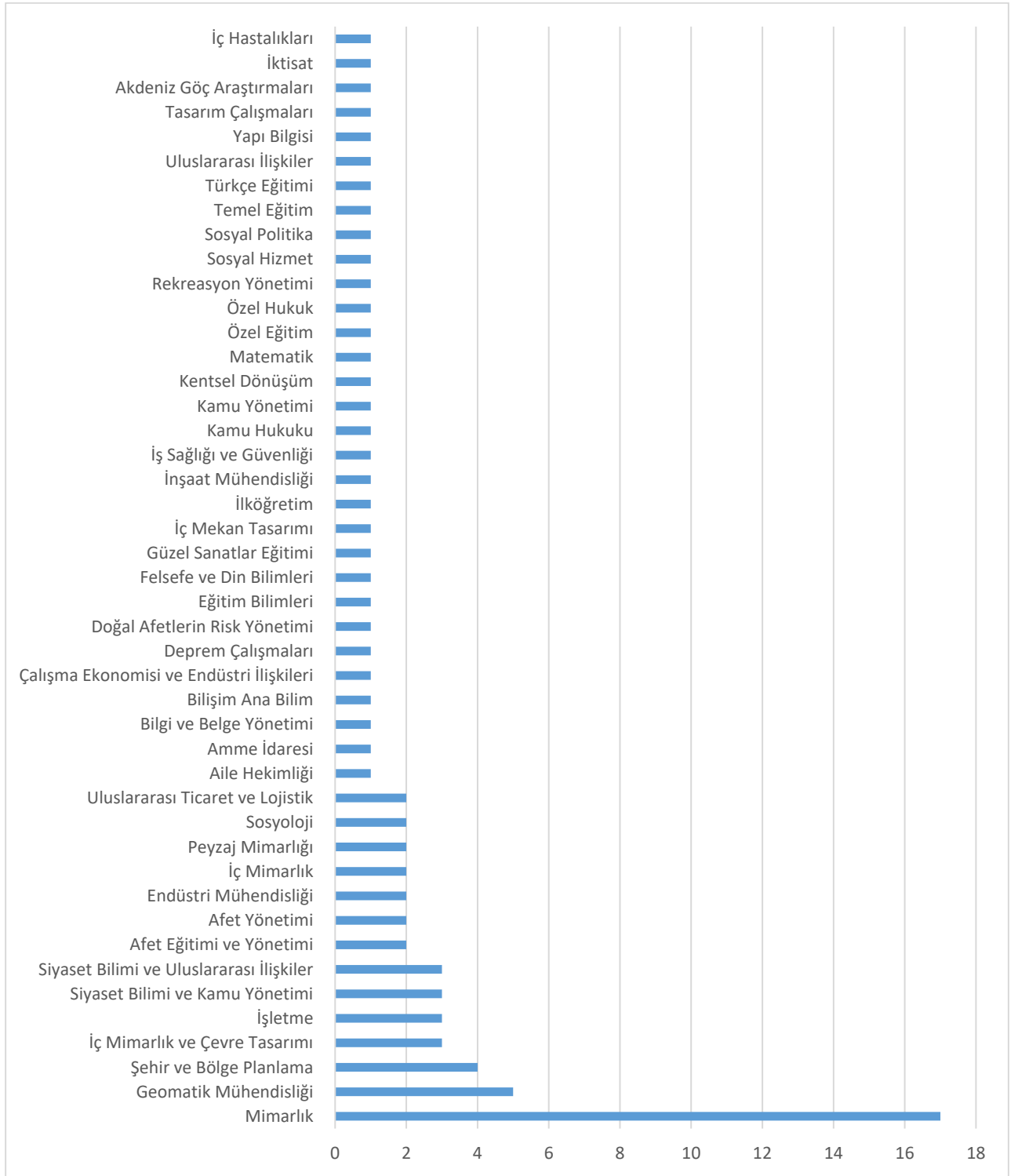
Lisansüstü tezlerin üniversitelere göre dağılımı grafiği Şekil 5'te gösterilmiştir. Grafiğe göre bu alanda en çok lisansüstü tez hazırlayan üniversite %12,2 ile İstanbul Teknik Üniversitesi'dir.



Şekil 5. Lisansüstü Tezlerin Hazırlandığı Üniversitelere Göre Dağılımı

Figure 5. Distribution of Graduate Theses according to the Universities where they were prepared

Lisansüstü tezlerin hazırlandıkları üniversitelerin statülerine göre dağılımı Şekil 6'da gösterilmiştir. Grafiğe göre ilgili tezlerin %17'lik kısmı vakıf üniversiteleri, %83'lük kısmı da devlet üniversiteleri bünyesinde hazırlanmıştır.



Şekil 8. Lisansüstü Tezlerin Anabilim Dallarına Göre Dağılımı

Figure 8. Distribution of Graduate Theses according to Departments

5.SONUÇ

Bu çalışma, Türkiye’de geçici barınma konusunu ele alan 82 lisansüstü tezin bibliyometrik analizine dayanmaktadır. Tezler; türü, yayımlandığı yıl, hazırlandığı üniversite, üniversitenin statüsü, ana bilim dalı, danışman unvanı, kullanılan anahtar kelimeler ve konu başlıkları olmak üzere sekiz farklı parametre üzerinden incelenmiştir.

Yapılan analiz sonucunda, 2000–2024 yılları arasında hazırlanan tezlerin büyük bir kısmını yüksek lisans tezlerinin oluşturduğu, en yoğun tezin ise 2019 yılında yayımlandığı tespit edilmiştir. Tezlerin coğrafi olarak en fazla İstanbul merkezli üniversitelerde yoğunlaştığı ve büyük oranda devlet üniversitelerinde hazırlandığı belirlenmiştir. Anabilim dalı bazında değerlendirildiğinde, mimarlık ve geomatik mühendisliği gibi teknik alanların öne çıktığı; sosyal bilimlerde ise göç, toplum ve kriz yönetimi bağlamında çalışmaların yapıldığı görülmektedir.

Anahtar kelime analizinde, “geçici barınma”, “afet”, “sürdürülebilirlik”, “yer seçimi”, “deprem”, “göç”, “Suriye” ve “mülteci” gibi kavramların sıklıkla kullanıldığı belirlenmiştir. Bu durum, hem doğal afetlerin hem de zorunlu göç hareketlerinin, geçici barınma konusunun akademik ilgisini artıran temel unsurlar olduğunu göstermektedir.

Çalışmanın bulguları, geçici barınma konusunun disiplinler arası niteliğini ve özellikle son yıllarda artan akademik ilgiyi ortaya koymaktadır. Bu kapsamda, mimarlık ve mühendislik disiplinleri daha çok yapısal ve mekânsal çözümlere odaklanırken; sosyal bilimler alanında yürütülen çalışmalar daha çok göç olgusu ve toplumun yeniden inşası üzerine yoğunlaşmaktadır. Ayrıca, anahtar kelimeler ile disiplinler arasında anlamlı tematik eşleşmeler gözlemlenmiştir. Örneğin, “sürdürülebilirlik” ve “yer seçimi” gibi kavramlar teknik alanlarda öne çıkarken; “göç” ve “mülteci” gibi kavramlar sosyal bilimlerde daha sık kullanılmıştır.

Bu çalışma, Türkiye’de geçici barınma konusunda yürütülen akademik üretimi sistematik biçimde haritalandırarak, konunun literatürdeki yerini görünür kılmaktadır. Elde edilen bulgular, hem politika geliştiriciler hem de akademisyenler için yol gösterici nitelikte olup, gelecekte yapılacak çalışmalara da temel teşkil edecek bir kaynak sunmaktadır.

KAYNAKLAR / REFERENCES

Afad. (2014). *Açıklamalı Afet Yönetimi Terimleri Sözlüğü*. T.C. Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı, Ankara.

Akgöl, Y., & Ayazlar, G. (2021). Turizm ve festival ilişkisine yönelik araştırmaların bibliyometrik haritalandırılması (1975-2020). *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 1369-1387. <https://doi.org/10.26677/TR1010.2021.771>

Altun, F. (2018). Afetlerin ekonomik ve sosyal etkileri: Türkiye örneği üzerinden bir değerlendirme. *Sosyal Çalışma Dergisi*, 2(1).

Ardıç Yetiş, Ş., & Çokal, Z. (2017). Kış turizmi alanda yayımlanan makalelerin bibliyometrik profili. *Journal of Recreation and Tourism Research*, 5(1), 38-52.

Gökçe, O., & Tetik, Ç. (2012). *Teoride ve pratikte afet sonrası iyileştirme çalışmaları*. Afad Yayınları.
Kadıoğlu, M. (2011). *Afet yönetimi: Beklenilmeyeni beklemek, en kötüsünü yönetmek*. T.C. Marmara Belediyeler Birliği Yayını.

Koç, E., & Sezer, E. A. (2023). Deprem sonrası barınma ihtiyacının değerlendirilmesinde mekânsal analiz: Kahramanmaraş örneği. *ESTÜ Resilience*, 7(2), 145–159.

Kundak, S., & Kadıoğlu, M. (2011). *İlk 72 saat*. Afad Yayınları.

Memiş, L., & Babaoğlu, C. (2020). Afet yönetimi ve teknoloji. In M. Yaman & E. Çakır (Eds.), *Farklı boyutlarıyla afet yönetimi* (ss. 163-178). Nobel Yayınları.

Özlemiş, Ş., & Eren, T. (2024). Temporary shelter areas to be used after disaster: An application on selection using multi-criteria decision making methods. *Uluslararası Mühendislik Araştırma ve Geliştirme Dergisi*, 16(2), 860–879.

Pritchard, A. (1969). Statistical bibliography or bibliometrics. *Journal of Documentation*, 25(4), 348-349.

Sengupta, I. N. (1992). Bibliometrics, informetrics, scientometrics and librametrics: An overview. *Scientometrics*, 42(2), 75-98.

Sphere Project. (2018). *The Sphere handbook: Humanitarian charter and minimum standards in humanitarian response*. Sphere Association.

Türkoğlu, M., Duran, G., & Yetişen, S. (2022). Türkiye’de e-ticaret üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizi. *Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(1), 462-476.

Ulakbim. (2022). Bibliyometrik analiz. <https://cabim.ulakbim.gov.tr/bibliyometrik-analiz/bibliyometrik-analiz-sikca-sorulan-sorular/>

Üstdiken, B., & Pasadeos, Y. (1993). Türkiye’de örgütler ve yönetim yazını. *Amme İdaresi Dergisi*, 26(2), 73-93.

UNHCR. (2022). *Emergency handbook: Shelter and settlements*. United Nations High Commissioner for Refugees. <https://emergency.unhcr.org>

Yılmaz, A. (2003). *Türk kamu yönetiminin sorun alanlarından biri olarak afet yönetimi*. Pegem Yayıncılık.

Yılmaz, K. (2021). Sosyal bilimlerde ve eğitim bilimlerinde sistematik derleme, meta değerlendirme ve bibliyometrik analizler. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(2), 1457-1490. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/manas/article/1277926>